

Adam Oehlenschläger

Til Thorvaldsen

1840

Til

Thorvaldsen.

—
den 8de Marts 1840.

Hever nu Stemmen fra den Sang!

Ved bænd ^{ranen} ~~kranden~~ om Isen fester!

Atter et Aar har endt sin Gang.

Hil dig, vor gamle Mester!

Ydun og Brage

Mødte dig, som i Ungdomsdage.

Ydun smiler, som Thobur hitt;

Hendes Abler og Egeqvist

Skæer for Lærbæret ikke tilbage.

Klart har du vist: i Danmarks Lind

Künsten ran, som i Roma trives,

Naar den flygtige Jordens Lind

Afen Genius atter oplives.

Smiler den. Høie

Tæke for Nord, med Guddoms Pis,

Som for det fierne, varme Ljød.

Blomsten af en guddommelig Ljød

Maa for Stormvinden ikke sig høie.

Frelserens Tøj til Høder og død
Nillet du fan, med Kors og Palmer.

Aldrig fra flammende Herte flød
Mere saligt de frommeste Palmer.

Skudt Han sig vender,

Til sine Kære Trosten sender.

^{Swaghet}
Løsten sidder ved Friensslens Mual,

Vatker fejgt i en Frollesraae

Som en Hylde de blodige Høder.

Men da din Aand fra Himlen ned

Daled, da sann den ei til Støvet.

Hist i Helleners Blomslerbed

Hur du ofte saa gladelij tøvet.

Pegasus soover,

^{Hellen}
Perseus sin Mø fra Faren hover,

Uhyret drobt ~~alt~~ ^{Perseus} har han hist.

Amor følger med vanlige list,

Og af ^{Perseus} ~~Perseus~~ ^{Kierlighed} lønnen han krover.

Fær! for det Dillet, du reiste dig,
Nærlændær! hos din No Veninder!
Gutten støtter hi Haabetsøj,
Flere Lærter vil Meis: len vinder.

Fær for den Aar,
Da du en Gjemmer vilde være
Af mine snart forsvundne Tron!
Nu staver Skælden for Fremtid rior,
Nu kan ^{Fidernes} Trøsten Trøjer han bore!

Thorvaldsen Held! I din Vintervaar
Slitse vi dig som Offerprosten!

Fitian leved ni ti Aar

Og sau døde han - rammet af Døden! -

Noit dig ei rammer!

Kraftig du staver, som Heithas Stammer

Løb som det "Aar" ^{År} ^{isobon} "Aar" ^{isobon} med Ditt, Kraft for dit,
Løb, som det "Aar" ^{År} ^{isobon} med Ungdom vort, -
Ravn-pou Skviter over din Tir,

Og varm Unglinger med dine Kammer!

A. Oerensdoy

j. m. 6²/1950 Gave for H.M. drumming Alexandrine